

I sin anden artikel om 60'ernes død fortæller forfatteren Dan Turèll om, hvordan det er gået 'LSD-professoren' Timothy Leary - først psykiater, senere guru, nu tilsyneladende politispion

TIMOTHY LEARY er nu omkring de 50 år og principielt livsvarig fange i det amerikanske fængselsystem.

For femten år siden var dr. Leary en respektable psykiater, ansat ved Harvard universitetet, ansat medlem af lærde selskaber. I 1960 stiftede han under et ophold i Mexico bekendtskab med de såkaldte 'Hellige Svampe', et af de mange natur-hallucinogener, hvis virkning minder stærkt om kemisk LSD. Med de 'Hellige Svampe' begyndte et nyt afsnit i dr. Learys liv.

Tim Leary blev drejet på, som man siger - ja, mere end drejet på, LSD - og andre hallucinogener, men især LSD - blev hans liv. Hans oplevelser med stoffet var så stærke, at de druknede alle andre. LSD var en ny ting, og der var fra officielt videnskabeligt hold ingen der ville eller turde beskæftige sig med det. Tim Leary turde og ville. Så dr. Leary blev lige præcis hvad en anden tidlig intellektuel LSD-bruger som Aldous Huxley ikke ville være - nemlig selveste Mr. LSD.

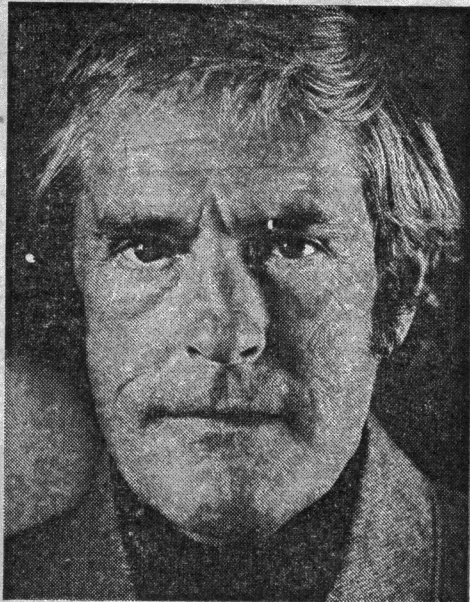
Den offentlige reaktion på det stærke nye drug var hysterisk og hovedkuls angst. Leary prøvede at arbejde med stoffet og med de åbenlyse virkninger det havde på bevidstheden og nervesystemet.

Han eksperimenterede med stoffet og opmuntrede sine venner og kolleger (ja, selv sine børn) til at eksperimentere. Han benyttede det som psykiater, som et middel i sine undersøgelser af den menneskelige psyke. Han studerede LSD-virkningen hos såvel livsvarige fængselsfanger som medlemmer af kristne kirkesamfund - naturligvis med de medvirkende accept. Og han skrev adskillige bøger om LSD, hvoraf især Politics Of Ecstasy (Ekstasens Politikk, hvis den fandtes på dansk) blev en læst og omdiskuteret stofbog i og omkring det ungdomsoprør og det hippiemiljø der var opstået.

Leary blev LSD-kultens ypperstepræst, og hans liv var for altid ændret. Han blev smidt ud fra sit universitet og mistede sine videnskabelige ben. Dr. Leary forsvandt for aldrig at dukke op mere, og den 40-årige ungdomsguru, Syrekongen, opstod i stedet, blev en af beatmiljøets mest kendte og velformulerede fortalere og en stor amerikansk mediefigur - Mr. LSD staterne over, fra undergrundspresen til Playboy.

HVAD DER så skete vil mange huske, mange flere end de der nogen sinde vil vide noget om hvilke seriøse forsøg med LSD Leary foretog (de der vil kan læse hans bog High Priest). Leary blev gang på gang anklaget af amerikansk retsvesen, ofte på grund af de latterligste bagateller - som f. eks. anklagen for at have smuglet en smule marihuana ud af Mexico, gemt i sin datters trusser. Det var en forseelse til ti års fængselsstraf!

Selvfolgelig ville man nok

Mr. LSD - Timothy Leary som han ser ud i dag.

LEARY OG LOVENS LANGE...

hellere have knaldet Leary på noget federe, men denne småsag kunne bevises, og det blev den. Så Tim Leary blev indsat i Laredo State Prison, i 1970 - bredt smilende til vennerne og fotografierne. 'Stay loving and keep cool', elsk hinanden og tag det roligt, var hans sidste ord for fængselsdørene smækkede.

Året efter lykkedes det ham at flygte fra fængslet med hjælp udefra, og i foråret 71 kom han til Algier, hvor han og fru Rosemary indlogerede sig hos Eldridge Cleaver og hans venner i De Sorte Panteres eksil-ambassade. Det viste sig blot, at også hos Cleaver var han fange - han var kommet fra arrest til husarrest, så under påskud af at skulle forelæse i Danmark rejste Leary væk fra Algier. Men han kom aldrig til Danmark, han hoppede af i Schweiz. I Schweiz blev han og Rosemary en tid efter skilt, og der begyndte endnu en ny periode i et omskifteligt liv, der i sig selv tur kaldes et syretrip af format.

Efter en tid i Schweiz tog Tim Leary og hans nye kone, Joanna Harcourt-Smith, der skildres som en 'international eventyrerske', til Afghanistan sammen med en ven, Dennis Martino. I Afghanistan blev Leary arresteret af usendt amerikansk politi - efter et tip fra Martino. Leary blev omgående fløjet til USA, tilbage til fængslet, men denne gang et sikrere - Folsom City Prison.

Det var det sidste man hørte til Leary i verdenspressen, og det var i 1973. Tim Leary stod nu til tyve års fortsat fængsel på

grundlag af to ubetydelige marihuanasager. Når han kom ud ville han være 70 år - forudsat han stadig var i live, og at man ikke fik mere på ham.

MEN HISTORIEN fortsætter. For nylig fandt der i San Francisco en begivenhed sted, som lokalpressen døbte '60ernes Død'. Det var en art alternativ Watergate. En lang række af 60ernes mest prominente hip-mediavnave forsømedes for at stifte Komiteen Til Undersøgelse Af Learys Løgne.

Blandt de tilstedeværende var folk som den gamle hippie-aktivist Jerry Rubin. Learys mangeårige ven, digteren Allen Ginsberg, hans tidligere nære medarbejder Richard Alpert, der blev fyret fra Harvard på samme tidspunkt og af samme grund som Tim, men som nu kalder sig Baba Ram Dass og er blevet mediterende buddhist langt fra al syre - samt Jack Leary, Tims 25-årige søn.

For nu sagde rygterne, og mere end rygterne, at Tim Leary havde solgt ud og var blevet politiets mand. Spion, for at sige det ligeså. Sladderhank.

Stillet over for truslen om livsvarigt fængsel, kombineret med sin vens indes bønner og trusler (og muligvis en eller flere former for psykisk tortur) kapitulerede Leary tilsyneladende. CIA fik ham til at snakke. Leary havde oplysninger man kunne bruge, oplysninger om forhold og forbindelser i undergrunden, og især i de mest aktive og indflydelsesrige kredse - den hippie over-

klasse. Leary var et godt udgangspunkt for at trævle op.

Selv om man ikke kan vide meget om hvad der sker bag CIAs og FBI's mure har miljøet sin mistanke. Og ikke uden grund. Først og fremmest har politiet nemlig arresteret Learys tidligere forsvarer i marihuanasagen, advokaten George Chula, på basis af vidneudsagn fra hans tidligere klient, som han så mange gange har hjulpet. Chula er sigtet for at have smuglet marihuana - til Leary!

Dernæst er en række af Learys gamle venner blevet inviteret til at tale med ham - altid i selskab med FBI-agenter, som han har præsenteret som 'sit team'. Og den komité der har forsøgt at samle penge sammen til juridisk bistand til Leary - en komité som bl. a. tæller de venner der nu vil undersøge hans løgne - er blevet sjoflet for deres solidaritet. Joanna Harcourt-Smith har brugt pengene personligt, til heroin og smykker og et eksorbitant privatliv.

MAN FORSTÅR hvorfor denne historie kaldes 60ernes død. Det førende intellektuelle blomsterbarn er nu mere eller mindre afsøret som politistikker, som en mand der er villig til at sælge sine venner og medarbejdere for sin frihed eller for bekvemmeligheder, hvis art man kun kan gætte sig til. Videnskabsmand, guru, landflygtig, livsfange, politistikker - det er åbenbart Timothy Learys historie.

Allen Ginsberg og Baba Ram Dass siger ingenting - de vil ikke stemple ham, men advarer blot andre fra miljøet mod at tale med ham. Jerry Rubin føler sig syg. 'Timothy Learys sjæl er død. Han prøver bare at finde en der kan overtage hans celle'. Sønnen Jack advarer alle mod farmand og mod Joanna, som han betegner som gal. Hun er i hvert fald stofbruger om en hals og ganske kvik til at skaffe hurtige kontanter ad sælsomme veje.

Leary selv er givet hårdt plaget og prøvet nok. Men affæren vidner om det mentale klima i USA i disse år, og den siger uhyggeligt meget om hvor langt vi nu er kommet fra 60erne. Lov og Orden er genoprettet, Lovens Lange Arm har nu fast tag i Syrekongen, og han har slædt til Gamle Onkel Sam.

For ti år siden betød navnet Leary det samme som LSD, kærlighed, Beatles, en ny bevidsthed. I dag betyder det stikker.

Leary indspillede engang en lp der hed You Can Be Anyone This Time Around, du kan være hvem som helst denne gang. Og det kan han tilsyneladende stadig - fra Jesus til Judas.

AF DAN TURELL